

Understanding the Machzor

The Yom Kippur Avodah

A. OVERVIEW OF THE YOM KIPPUR AVODAH

1. רמב"ם הלכות עבודת יום הכיפורים א:א

ביום הצום מקריבין תמיד בשחר ותמיד בין הערבים קסדר כל יום ויום. ומקריבין מוסף היום פר ואיל ושבעה כבשים כלם עולות. ושעיר חטאת נעשה בחוץ והוא נאכל לערב.

ועוד מקריבין יתר על מוסף זה. פר בן בקר לחטאת והוא נשרף. ואיל לעולה. ושניהם משל כהן גדול. ואיל הבא משל צבור האמור בפרשת "אחרי מות". והוא האיל האמור בחמש הפקודים בכלל המוסף. והוא הנקרא איל העם. ועוד מביאין משל צבור שני שעירי עזים. אחד קרב חטאת והוא נשרף. והשני שעיר המשתלח.

נמצאו כל הבהמות הקרבים ביום זה חמש עשרה: (1-2) שני תמידין. (3) ופר. (4-5) ושני אילים (6-12) ושבעה כבשים כלם עולות. (13-14) ושני שעירים חטאת אחד נעשה בחוץ ונאכל לערב והשני נעשה בפנים ונשרף. (15) ופר כהן גדול לחטאת והוא נשרף:

<u>Daily</u> 2 Tamid olot	<u>Mussaf</u> 1 bull 1 ram 7 sheep 1 goat (chatat)	<u>Yom Kippur Avodah</u> 1 bull (chatat) 1 goat (chatat) 1 goat (Azazel) 1 ram (olah)
------------------------------	--	---

NUMBERS TO REMEMBER

5

Sections of the
Avodah

4

Entries into the
Kodesh HaKodashim

3

Times the Kohen
Gadol says Vidui

2

Sprinklings in front
of the Aron

I. (Gold)

1. Morning Tamid
2. Ketoret
3. Menorah
4. Mussaf (*olot*)

II. (White)

5. *1st Vidui On Bull (Kohen Gadol & Family)*
6. Lottery On Goats
7. *2nd Vidui on Bull (All Kohanim)*
8. Slaughtering Bull
9. **Ketoret in Kodesh HaKodashim**
10. **Sprinkling Blood of Bull in Kodesh HaKodashim**
11. Slaughtering Goat for Hashem
12. **Sprinkling Blood of Goat in Kodesh HaKodashim**
13. Sprinkling Blood of Bull on Parochet
14. Sprinkling Blood of Goat on Parochet
15. Mixing Bloods & Sprinkling on Golden Mizbeyach (4+7x)
16. *Vidui on Azazel Goat (All Israel)*
17. Sending Away Goat
18. Reading from Torah

III. (Gold)

19. Mussaf (*chatat*)
20. His ram
21. Nation's ram
22. Afternoon Tamid

IV. (White)

23. **Removing ladle & shovel from Kodesh HaKodashim**

V. (Gold)

24. Ketoret
25. Menorah

B. THE NEED FOR A KOHEN GADOL

שבעת ימים קודם יוה"כ מפרישין כ"ג. כשכל עבודת יוה"כ
 חינה כשירה אלא זו כדיליף בהוריות צפרק צתרא
 (דף יב:) דכתיב גבי יום הכפורים וכפר הכהן אשר ימשח אותו
 ובגמרא (דף ו-י) מפרש למה מפרישין: ללשכת פרהדרין. כך שמה
 ובגמרא *מפרש למה נקראת כן: תורה אור
 ומתקינין לו. ומזמינין כהן אחר
 להיות כהן גדול תחתיו אם יארע בו
 פסול קרי או שאר טומאה המעכזין
 מלבווא למקדש: וכפר ביהו. גבי
 יוה"כ כתיב צאחרי מות: א"כ.
 דחיישת למיתה: אין לדבר סוף.
 שמא גם זו תמות: גמ' שריפת
 הפרה. פרה אדומה: שכל פני
 הצירה. לקמיה מפרש מאי צירה:
 לפונה מזרחה. במקלוע מזרחית
 לפניית של עזרה היחה: שכל מפשיה.
 של פרה: כלי גללים. לפיעי בקר
 מפרש להו במנחות בפ' ר' ישמעאל
 (דף סט:): כלי אדמה. שאין עשוין טו
 ככלי חרס ככבשן אלא מן האדמה

ימים קודם יום הכפורים מפרישין כהן גדול
 מביתו ללשכת פרהדרין ומתקינין לו כהן
 אחר תחתיו *שמא יארע בו פסול *ר' יהודה
 אומר אף אשה אחרת מתקינין לו שמא תמות
 ויקרא *אשתו שנאמר °וכפר בעדו ובעד ביתו ביתו
 זו אשתו אמרו לו אם כן אין לדבר סוף:

2. יבמות לג:

קפרא תיובתא זר ששימש בשבת במאי אי
 בשחיטה שחיטה בור כשרה * [ואי בקבלה
 והולכה °טלטול בעלמא הוא אי בהקמרה
 *והא"ר יוסי הבערה ללאו יצאתה אמר רב
 אחא בר יעקב בשחיטת פרו של כהן גדול
 וכדברי האומר שחיטת פרו של כהן גדול
 בור פסולה אי הכי מאי איריא זר אפילו כהן
 הדיוט נמי שזר אצלו קאמר מתקוף לה רב

3. רש"י ה.

**מה שלמוד לומר . אם ללמד
שתיה עבודה זכ"ג והלא כל
הפרשה בזהרן כאמרה בזאת יבא
אהרן ונתן אהרן והקריב אהרן
ובא אהרן (ויקרא טו) : לפי שנאמר .**

(א) ונדבר י"י אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני י"י וימתו. (ב) ויאמר י"י אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בקל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת. (ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר כן בקר לחטאת ואיל לעלה. (ד) כתנת בד קדש ולבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאגנט בד יחגר ובמזנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם. (ה) ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה. (ו) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו. (ז) ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני י"י פתח אהל מועד. (ח) ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל אחד לי"י וגורל אחד לעזאזל. (ט) והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל לי"י ועשהו חטאת. (י) והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני י"י לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה. (יא) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו. (יב) ולקח מלא המחיתה גחלי אש מעל המזבח מלפני י"י ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת. (יג) ונתן את הקטרת על האש לפני י"י וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות. (יד) ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו. (טו) ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו פאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת. (טז) וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן ויבא אל מועד מועד בראו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל. (יז) ויצא אל המזבח אשר לפני י"י וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב. (יח) והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל. (יט) וקלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי. (כ) וסמך אהרן את שתי ידו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה. (כא) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר. (כב) ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם. (כג) ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ויעשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם. (כד) ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה. (כה) והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה. (כז) ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם. (כח) והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה. (כט) והיתה לכם לחקות עולם בחודש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם. (ל) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני י"י תטהרו. (לא) שבת שבתון היא לכם וענייתם את נפשתיכם חקת עולם. (לב) וכפר הנהו אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן פתח אביו ולבש את בגדי הבד בקדש. (לג) וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח וכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל וכפר. (לד) והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש פאשר צוה י"י את משה.

4. בעל המאור יומא א.

והוי יודע כי בעלי הקרובות שהכניסו בפיוטיהן בסדר עבודת היום ארבעה פייסות טעו כולן במשנתנו ולא הבינו כי הפייסות החשובים במשנתנו לשאר ימות השנה הם ולא ביום הכפורים לפי שכל עבודות היום אינה כשרה אלא בכהן גדול.

5. ריטב"א יומא יב:

ובשם רבינו הגדול רבו ז"ל אמר לי שהיה סובר דמדאורייתא אין חובה בכהן גדול אלא בעבודת היום ממש, אבל תמידין ועבודות של כל יום ויום כשרות אפילו בכהן הדיוט, אלא דמצוה בכהן גדול טפי, ורבנן שוו חובה בכהן גדול אף בתמידין, ולא התירו אלא דברים שאינם עיקר עבודה

6. רמב"ם ריש הל' עבודת יום הכיפורים

מצות עשה אחת, והיא, שיעשה מעשה יום הכיפורים כולו על הסדר כמו שכתוב בפרשת אחרי מות, הקרבנות והידיין ושלוח השעיר ושאר העבודות

(א) ביום הצום מקריבין תמיד בשחר ותמיד בין הערבים כסדר כל יום ויום. ומקריבין מוסף היום פר ואיל ושבעה כבשים כלם עולות. ושעיר חטאת נעשה בחוץ והוא נאכל לערב.

ועוד מקריבין יתר על מוסף זה. פר בן בקר לחטאת והוא נשרף. ואיל לעולה. ושניהם משל כהן גדול. ואיל הבא משל צבור האמור בפרשת (ויקרא טז א) "אחרי מות". והוא האיל האמור בחמש הפקודים בכלל המוסף. והוא הנקרא איל העם. ועוד מביאין משל צבור שני שעירי עזים. אחד קרב חטאת והוא נשרף. והשני שעיר המשתלח.

נמצאו כל הבהמות הקרבים ביום זה חמש עשרה. שני תמידין. ופר. ושני אילים ושבעה כבשים כלם עולות. ושני שעירים חטאת אחד נעשה בחוץ ונאכל לערב והשני נעשה בפנים ונשרף. ופר כהן גדול לחטאת והוא נשרף:

(ב) עבודת כל חמש עשרה בהמות אלו הקרבים ביום זה אינה אלא בלהן גדול בלבד. אחד כהן המשוח בשמן המשחה או המרבה בבגדים. ואם היתה שבת אף מוסף שבת אין מקריב אותו אלא כהן גדול. וכן שאר העבודות של יום זה כגון הקטרת הקטרת של כל יום והטבת הנרות הכל עשוי בלהן גדול נשוי שגאמר (ויקרא טז ו) (ויקרא טז יא) (ויקרא טז יז) "וכפר בעדו ובעד ביתו". ביתו זו אשתו:

C. Performing the Avodah vs. Entering the Kodosh HaKodashim

(א) וידבר יקוק, אל-משה, אחרי מות, שני בני אהרן--בקרבתם לפני-יקוק, וימתו. (ב) ויאמר יקוק אל-משה, דבר אל-אהרן אחיך, ואל-יבא בכל-עת אל-הקדש, מבית לפרכת--אל-פני הכפרת אשר על-הארן, ולא ימות, כי בענו, אראה על-הכפרת. (ג) וזאת יבא אהרן, אל-הקדש: בפר בן-בקר לחטאת, ואיל לעלה. (ד) כתנת-בד קדש ילבש, ומכנסי-בד יהיו על-בשרו, ובאבנט בד וחגר, ובמצנפת בד יצנף; בגדי-קדש הם, ורחץ במים את-בשרו וילבשם. (ה) ומאת, עדת בני ישראל, יקח שני-שעירי עזים, לחטאת; ואיל אחד, לעלה. (ו) והקריב אהרן את-פר החטאת, אשר-לו; וכפר בעדו, ובעד ביתו. (ז) ולקח, את-שני השעירים; והעמיד אתם לפני יקוק, פתח אהל מועד. (ח) ונתן אהרן על-שני השעירים, גרלות--גורל אחד ליקוק, וגורל אחד לעזאזל. (ט) והקריב אהרן את-השעיר, אשר עלה עליו הגורל ליקוק; ועשהו, חטאת. (י) והשעיר, אשר עלה עליו הגורל לעזאזל, יעמד-חי לפני יקוק, לכפר עליו--לשלח אתו לעזאזל, המדברה. (יא) והקריב אהרן את-פר החטאת, אשר-לו, וכפר בעדו, ובעד ביתו; ושחט את-פר החטאת, אשר-לו. (יב) ולקח מלא-המחנה גחלי-אש מעל המזבח, מלפני יקוק, ומלא חפניו, קטרת סמים דקה; והביא, מבית לפרכת. (יג) ונתן את-הקטרת על-האש, לפני יקוק; וכסה ענן הקטרת, את-הכפרת אשר על-העדות--ולא ימות. (יד) ולקח מדם הפר, והזה באצבעו על-פני הכפרת קדמה; ולפני הכפרת, יזה שבע-פעמים מן-הדם--באצבעו. (טו) ושחט את-השעיר החטאת, אשר לעם, והביא את-דמו, אל-מבית לפרכת; ועשה את-דמו, כאשר עשה לדם הפר, והזה אתו על-הכפרת, ולפני הכפרת. (טז) וכפר על-הקדש, מטמאת בני ישראל, ומפשעיהם, לכל-חטאתם; וכן יעשה, לאהל מועד, השכן אתם, בתוך טמאתם. (יז) וכל-אדם לא-יהיה באהל מועד, בבאו לכפר בקדש--עד-צאתו; וכפר בעדו ובעד ביתו, ובעד כל-קהל ישראל. (יח) ויצא, אל-המזבח אשר לפני-יקוק--וכפר עליו; ולקח מדם הפר, ומדם השעיר, ונתן על-קרנות המזבח, סביב. (יט) והזה עליו מן-הדם באצבעו, שבע פעמים; וטהרו וקדשו, מטמאת בני ישראל. (כ) וכלה מכפר את-הקדש, ואת-אהל מועד ואת-המזבח; והקריב, את-השעיר החי. (כא) וסמך אהרן את-שתי ידו, על ראש השעיר החי, והתנדף עליו את-כל-עונת בני ישראל, ואת-כל-פשעיהם לכל-חטאתם; ונתן אתם על-ראש השעיר, ושלח ביד-איש עתי המדברה. (כב) ונשא השעיר עליו את-כל-עונתם, אל-ארץ גזרה; ושלח את-השעיר, במדבר. (כג) ובא אהרן, אל-אהל מועד, ופשט את-בגדי הבד, אשר לבש בבאו אל-הקדש; והניחם, שם. (כד) ורחץ את-בשרו במים במקום קדוש, ולבש את-בגדיו; ויצא, ועשה את-עלתו ואת-עלת העם, וכפר בעדו, ובעד העם. (כה) ואת חלב החטאת, יקטיר המזבח. (כו) והמשלח את-השעיר, לעזאזל--יכבס בגדיו, ורחץ את-בשרו במים; ואחרי-כן, יבוא אל-המחנה. (כז) ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת, אשר הובא את-דמם לכפר בקדש--יוציא, אל-מחוץ למחנה; ושרפו באש, את-ערתם ואת-בשרם ואת-פרשם. (כח) והשרף אתם--יכבס בגדיו, ורחץ את-בשרו במים; ואחרי-כן, יבוא אל-המחנה. (כט) והיתה לכם, לחקת עולם: בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את-נפשתיכם, וכל-מלאכה לא תעשו--האזרח, והגר הגר בתוככם. (ל) כי-ביום הזה יכפר עליכם, לטהר אתכם: מפל, חטאתיכם, לפני יקוק, תטהרו. (לא) שבת שבתון היא לכם, וענייתם את-נפשתיכם--חקת, עולם. (לב) וכפר הכהן אשר-ימשח אתו, ואשר ימלא את-ידו, לכהן, תחת אביו; ולבש את-בגדי הבד, בגדי הקדש. (לג) וכפר את-מקדש הקדש, ואת-אהל מועד ואת-המזבח לכפר; ועל הכהנים ועל-כל-עם הקהל, וכפר. (לד) והיתה-זאת לכם לחקת עולם, על-בני ישראל מכל-חטאתם--אחת, בשנה; ונעש, כאשר צוה יקוק את-משה.

7. חכמת אדם – סוף הלכות אבלות

בפרשת אחרי יש לדקדק הרבה. א) דמשונה פרשה זו מכל הפרשיות שבתורה שכתוב תחילה באיזה יום ואחר כך מה שיקריבו כדאיתא בפרשת אמור (ויקרא כ"ג, ה') ובפרשת פנחס (במדבר כ"ח, ט"ז) בארבעה עשר לחודש תקריבו וכן כולם וכאן כתוב תחילה כל סדר העבודה ובסוף כתוב בחודש השביעי ואיפכא הוי ליה לכתוב בחודש השביעי וגו'. ב) כיון דסיים וכיפר הכהן אשר ימשח וגו' ממילא ידעינן שהוא דוקא בכהן גדול ואם כן למה תני וכפל כמה פעמים אהרן וכהן וכך הוה ליה לכתוב וידבר וגו' ויאמר וגו' על הכפרת, בחודש השביעי וגו' וכפר הכהן וגו' עד בגדי הקודש ואחר כך בזאת יבוא וגו' וכל הפרשה. ג) הא דפליגי בגמרא (יומא דף ג' א) רבי ורבי אלעזר ב"ר שמעון חד אמר איל האמור כאן הוא האמור במוספין בפנחס ואם כן קשה למה כפל התורה לכתוב כאן האיל יותר משאר המוספין דלא הזכירו כאן. ד) בפסוק (ויקרא ט"ז, כ"ט) והיתה לכם לחוקת עולם ואחר כך כתיב (שם, ל"ד) עוד הפעם והיתה זאת לכם לחוקת וגו' ולמה כפל הפסוק שתי פעמים. ה) בפסוק ראשון לא נאמר והיתה זאת לכם ובפסוק שני כתיב זאת לכם. ו) מה שכתב ויעש כאשר צוה ה' פירש רש"י כשהגיע יום הכפורים עשה וקשה מאי רבותא שקיים מצוות ה'. ונראה לי על פי מה ששמעתי בשם מחותני הגאון החסיד מהר"א שדקדק מה שאמרו בגמרא (יומא דף ל"ב א) הביאו רש"י על פסוק ובא אהרן ופירש רש"י כל הפרשה נאמרה על הסדר חוץ מפסוק זה עיין שם ברש"י וקשה וכי לא יכולה התורה לסדר הפסוקים כמו שסידרם רש"י. ורמב"ן דחק בזה וטירץ הוא ז"ל על פי מדרש רבה בפרשה זו פרשה כ"א א"ר יודן בר סימון צער גדול וכו' ואל יבוא בכל עת יש עת ל"ב שנים ויש עת לשבעים שנים וכו' אמר לו הקדוש ברוך הוא לא עת לשנה ולא ל"ב שנים וכו' אלא בכל שעה שהוא רוצה ליכנס יכנס רק שיכנס בסדר הזה עד כאן, נשמע מזה שדוקא שאר כהנים גדולים אסורים ליכנס לקודש קדשים אלא ביום הכפורים אבל אהרן היה מותר ליכנס בכל שעה ושעה רק שיכנס בסדר העבודה שנאמר בפרשה זו ולפי זה התורה דקדקה בסדר שהרי הטעם שאמרו בגמרא דקרא דובא אהרן הוא שלא כסדר דגמירי דחמש טבילות ועשר קידושין לכהן גדול ביום הכפורים ואי כסדר הכתוב לא משכחת אלא ג' (עיין ברש"י) וזה דוקא ביום הכפורים היה הלכה למשה מסיני דצריך ה' טבילות אבל כשירצה אהרן לעבוד בשאר ימות השנה לא גמירי הלכתא ואם כן באמת אינו אלא שלוש ועובד כסדר האמור בפרשה ואם כן הפסוק ובא אהרן נכתב כסדר משום אהרן בשאר ימות השנה עד כאן דברי הגאון ותורת אמת היתה בפיהו ושפתים ישק והנה מדרש הזה נעלם מבעל ידי משה סוף פרשת תצוה דאיתא שם כך אהרן היה נכנס בכל שעה לבית קדשי קדשים וכתב שהוא טעות סופר וצריך לומר בכל יום הכפורים וזה אינו דבאמת אהרן היה לו רשות ליכנס בכל שעה ולפי זה בפרשת תצוה דכתיב (שמות ל', י') וכיפר אהרן אחת בשנה צריך לומר דרצה לומר אחת בשנה מחויב לכפר. ולפי זה מתורץ קושיא ראשונה ושניה דלכן לא התחיל בחודש השביעי שהרי פרשה זו נאמרה לאהרן והוא מותר ליכנס בכל שעה וגם קושיא שלישיית דלכן כתב כאן האיל משום אהרן בשאר ימות השנה דאין אין מקריב מוספין אלא דוקא ביום הכפורים מכל מקום צריך להקריב האיל. וגם קושיא רביעית וחמישיית דלכן לא נכתב והיה זאת לכם דמשמע דקאי אלמעלה ובאמת מכאן מתחיל פרשה אחרת דעד כאן היה מדבר באהרן בכל יום וכאן מתחיל ענין אחר דבחודש השביעי תענו ואז וכיפר הכהן וגו' ואחר כך סיים והיתה זאת לכם רצה לומר כל סדר העבודה הנאמר למעלה לחוקת עולם ומה שכתב שבת שבתון וגו' לחוקת עולם עוד הפעם נראה לי מדקרי ליה שבת הוה אמינא דועניתם רצה לומר בשאר ענויים חוץ מאכילה שהרי נקרא שבת ולכן כתב שבת וגו' ואפילו הכי ועניתם רצה לומר אפילו מאכילה ובזה מיושב מה שכתוב בסוף הפרשה ויעש אהרן שכתב רש"י להודיע זריזותו שעשה כן ביום הכפורים וקשה דאין זה זריזות ולפי זה אתי שפיר דכוונת הכתוב דתיכף כשאמר לו משה עשה כן באותו יום או למחר (ועל פי זה יש לתרץ קושיית המשנה למלך פרק ז' מהלכות כלי מקדש על מה שכתב הבית יוסף באורח חיים סימן קל"ג דאין מצוה במעלה עשן בכל השנה רק ביום הכפורים שהרי ביומא דף נ"ג עמוד א' אמרינן להדיא אין לי אלא ביום הכפורים בשאר ימות השנה מנין תלמוד לומר וכסה ענן הקטורת ועיין שם שדחק מאד ולפי הנזכר לעיל לא קשה מידי דרצה לומר כשנכנס אהרן בשאר ימות השנה חוץ מיום הכפורים):

8. יומא ב.

ז שנאמר °הבירה אשר הכינתי מנא הני מילי
*א"ר מניומי בר חלקיה א"ר מחסיא בר אידי
°א"ר יוחנן אמר קרא °כאשר עשה ביום הזה
צוה ה' לעשות לכפר עליכם לעשות אלו
מעשי פרה לכפר אלו מעשי יום הכפורים

לג ומפתח אהל מועד לא תצאו, שבעת ימים--עד יום
מלאות, ימי מלאיכם: כי שבעת ימים, ימלא את-
ידיכם. לד פאשר עשה, ביום הזה--צוה יקוק לעשת,
לכפר עליכם. לה ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה,
שבעת ימים, ושמרתם את-משמרת יקוק, ולא תמותו:
כי-כו, צויתי.

9. יומא ג:

וַיִּשְׁכַּן כְּבוֹד-יְקֹוֹק עַל-הַר סִינַי, וַיִּכְסְהוּ
הָעֲנָן שְׁשַׁת יָמִים; וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶׁה בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי, מִתּוֹךְ הָעֲנָן. יז וַיִּמְרָא אֶת כְּבוֹד
יְקֹוֹק, כְּאִשׁ אֲכָלֶת בְּרֹאשׁ הַהָר, לְעֵינָי, בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל. יח וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן, וַיַּעַל
אֶל-הָהָר; וַיְהִי מֹשֶׁה, בְּהָר, אַרְבָּעִים יוֹם,
וְאַרְבָּעִים לַיְלָה.

אלו מעשה פרה לכפר אלו מעשה יום הכפורים א"ל *ריש לקיש לרבי
יוחנן מהיכא קא ילפת לה ממלואים אי מה מלואים כל הכתוב בהן
מעכב בהן אף הכא נמי כל הכתוב בהן מעכב בהן וכי תימא
הכי נמי והתנן ומתקינין לו כהן אחר *ולא קתני מפרישין וכי תימא
מאי מתקינין מפרישין ליתני או אידי ואידי מתקינין או אידי ואידי
מפרישין א"ל אלא מר מהיכא יליף לה אמר *מסיני דכתיב °וישכון
כבוד ה' על הר סיני ויכסו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום
השביעי מכדי כתיב ויקרא אל משה ביום השביעי מאי ששת ימים זה בנה אב שכל הנכנס במחנה
שכינה מעון פרישת ששה והא אגן שבעה תנן *מתניתין רבי יהודה בן בתירא היא דחייש

10. רמב"ם הל' עבודת יום הכיפורים ד:א

וממתין שם עד שיתמלא הבית עשן ויצא.

11. פסחים כו.

אמר רב פפא קול ומראה אין בהן משום מעילה לפי שאין בהן ממש, וריח לאחר שתעלה תמורתו אין בו משום
מעילה הואיל ונעשית מצותו.

12. רמב"ם הל' כלי המקדש ב:ח

חיסר אחת מסמניה חייב מיתה, שהרי נעשית קטרת זרה.

13. רמב"ם הל' עבודת יום הכיפורים ה:כה

חסר מן הקטורת אחד מסמניה או מעלה עשן חייב מיתה עליה שנאמר "ולא ימות כי בענן וגו'".

14. יומא מט:

כיצד הוא עושה *אוחז את הבוך בראש
אצבעותיו ויש אומרים בשיניו [א] ומעלה
בגודלו עד שמגעת לבין אצילי ידיו יחזור
ומחזירה לתוך חפניו יצוברה *כדי שיהא
עשנה שוהה לבוא ויש אומרים מפורה כדי
שיהא עשנה ממהרת לבוא וזו *היא עבודה

15. רש"י ויקרא טז:

עזאזל – הוא הר עז וקשה, לוק גבוה, שנאמר (פסוק כב) ארץ גזרה, חתוכה:

16. מורה נבוכים ג:מו

The goat [of the Day of Atonement] that was sent [into the wilderness] (Lev. 16:20, seq.) served as an atonement for all serious transgressions more than any other sin-offering of the congregation. As it thus seemed to carry off all sins, it was not accepted as an ordinary sacrifice to be slaughtered, burnt, or even brought near the Sanctuary; it was removed as far as possible, and sent forth into a waste, uncultivated, uninhabited land.

17. ספורנו טז:

שני שעירי עזים לחטאת. הראשון על חטאים במקדש, והמשתלח על שאר חטאי צבור אשר לרוב טומאתו לא יאות לזבח ומטמא משלחו.

18. פירוש ר' שמשון רפאל הירש שם

But the חטאת which the Nation has to hand over to him is to consist of *two* goats. This fact already—for otherwise no חטאת ever consists of more than one animal, it always represents either a private individual, or the whole community regarded as a single unit—must as once make us realize, that if here חטאת עזים לחטאת are ordered, the single חטאת-idea must wish to be represented in two different ways, in each of which the same national unit is to be represented by a שעיר. And actually we find in the succeeding verse that these two animals receive totally different and contrasting treatment which does bring out the one single חטאת-idea in its two contrasting aspects.